

Daniela Šišková: Nejčastěji mě můžete potkat poblíž Vltavy

9.10.2025 - | Městská část Praha 1

Daniela Šišková, divadelní a filmová herečka, absolvovala alternativní a loutkové herectví na pražské DAMU pod vedením Jiřího Havelky. Hraje v Národním divadle, v Městských divadlech pražských a v Divadle Minor. Sedm let měla angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Narodila se v Brně, studovala v Praze, žije tu a pracuje. Miluje sport, je lektorkou Hatha jógy, běhá kolem Vltavy... Není toho moc? Energická a radostná žena tvrdí, že ne. Život bere s pokorou a s nadhledem.

Jak byste popsala sama sebe, Danielo?

To je asi ta nejtěžší otázka. Ale zkusím to. Svá, energická, občas mimo. Neumím žít bez sportu a divadla. Nevím, co dát na první místo.

Co vás přivedlo do Prahy?

Pocházím z Brna a do Prahy mě přivedlo studium herectví. Musela jsem se rozhodnout mezi brněnskou JAMU a pražskou DAMU. Po dlouhém váhání jsem nakonec udělala krok ze své komfortní zóny. Zvolila DAMU, skočila do vody, přestěhovala se do velkoměsta.

Jaké byly začátky? Co na to rodiče?

Těžší to bylo pro mě. Moc děkuji rodičům, že mne vždy podporovali a věřili mi. Dělali vše proto, abych mohla jít za svým snem.

Sen se ale nezrodil v dětství...

K herectví jsem se dostala překvapivě přes tanec a nový cirkus. Být herečkou – takový sen jsem neměla, ale šlo to pak ruku v ruce...

Kde vás mohou čtenáři a čtenářky vidět?

Momentálně jsem na volné noze a pomalu se s tímto statutem jako herečka seznamuji a učím se v tom chodit. Po jedenácti letech v různých angažmá je to docela velká změna. Oboje má něco do sebe. Hraji v *Geniální přítelkyni* v divadle ABC a v *Sousedovi* v Rokoku. V divadle Minor jsem letos nazkoušela inscenaci *Černý partyzán* a ještě jsem naskočila jako rychlý záskok do představení *Kytice* v Národním divadle, za náhle nemocnou herečku a kamarádku Lucku Polišenskou. A mám tu čest v této inscenaci i nadále účinkovat jako alternace. Díky svému partnerovi Filipovi Kaňkovskému znám většinu herců a hereček a s režijním duem SKUTR se známe ze školy.

Máte nějakou režisérskou osobnost, s níž byste chtěla pracovat?

Těch jmen je víc. Ale mám moc ráda Jana Antonína Pitínského. Ráda bych se pracovně potkala třeba se SKUTRy, nebo bych zas a znova ráda pracovala s mým vedoucím ročníku Jirkou Havelkou.

Jaké divadelní představení vás v poslední době zasáhlo a co byste ostatním doporučila?

Z představení to rozhodně bude *Teoréma* v režii Jakuba Čermáka v Divadle v Dlouhé.

Prahu 1 máte prožitou, prochozenou křížem krážem, žijete zde, studovala jste tu. Co tu máte ráda?

Sedíme spolu v mé oblíbené Františkánské zahradě. Mám doma toho nejlepšího průvodce po pražských uličkách: Filip se snaží, abych to tu ráda měla. Máme i takový rituál. Pokaždé, když jdeme kolem Kostela sv. Martina ve zdi, tak se Filipa zeptám, jak se ten kostel jmenuje a on mi to řekne.

Ještě se nestalo, že bychom se prošli a já se nezeptala.

Co vás vedle herectví činí šťastnou?

Láska! A miluji sport a opravdu mě šťastnou činí. Když pár dní nesportuji, jsem hned podrážděná a nespokojená. Nejraději plavu v bazénu nebo pod širým nebem v přírodě. Běhám. Nejčastěji mě můžete potkat na trati podél Vltavy. A poslední mojí velkou vášní je kolo. Zrovna včera jsem absolvovala svůj první terénní triatlon. Jsem také kvalifikovaná lektorka jógy. To je práce a koníček dohromady. Podobně jako herectví. A vlastně díky otáčivému hledišti v Českém Krumlově se učím jezdit na koních, a musím říct, že to mi taky velmi přirostlo k srdci. Vím, není toho málo.

Jóga je pro vás důležitá?

Jóga mi hodně pomohla s mojí skoliózou. Je úžasné, že můžu stále objevovat, co moje tělo dokáže. Baví mě jógu jak učit, tak být naopak vedena. A vedle sportů, které dělám, je to nejlepší kompenzace.

Rozhovor i další zajímavé kulturní články si můžete přečíst v časopise JEDNA.

<https://www.praha1.cz/daniela-siskova-nejcastěji-me-muzete-potkat-pobliz-vltavy>